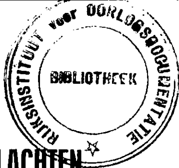
Tegen Ritueel slachten

Een ieder kan een aantal expl. van deze brochures bekomen voor verspreiding

W. H. BOOMGAARD
KERKSTRAAT 42
VELP

OVER HET RITUEEL SLACHTEN.

Het Ritueele slachten is in de laatste jaren al meermalen besproken, of in enkele bladen behandeld, doch al maakte alles indruk bij vele menschen, het Ritueele slachten is helaas nog niet verboden, de toestemming tot deze wijze van slachten staat nog steeds in de Vleeschkeuringswet.

Daarom is het noodig er nog eens de aandacht op te vestigen, opdat men tegen de komende verkiezingen voor de Tweede Kamer, den Candidaten zal vragen of zij vóór of tegen het Ritueele slachten zijn. Een candidaat die vóór dat dierenmartelen is, moet geen enkele stem hebben bij de verkiezingen. Alleen de candidaten die in het openbaar getuigen tegen het Ritueel slachten te zijn, komen voor de verkiezing in aanmerking!

Het Ritueel slachten, bij de Joden in gebruik, staat gelijk met een dier doodmartelen. Nu zou men denken, daar de Joden ook met onze Wetten te maken hebben, dat zij zich schuldig maken aan Dierenmishandeling, dus aan overtreding van Art. 254 Wetb. v. Str.

Neen, in de Vleeschkeuringswet is het Ritueel slachten toegestaan, al wordt dat op heel eigenaardige wijze, in vreemden stijl vermeld.

Art. 7 van het Kon. Besluit van 5 Juni 1920 zegt:

De slachtdieren worden, na voorafgaande bedwelming, door verbloeding zoo snel mogelijk gedood.

De bepalingen omtrent bedwelming zijn niet van toepassing op dieren, bestemd voor halssnede volgens den Israëlietischen ritus.

De Toelichting van dat Art. zegt:

De humaniteit eischt verplichte bedwelming van slachtdieren vóór het dooden. Dit geschiedt zonder eenigen nadeeligen invloed voor het vleesch.

Nu zegt nog Art. 10, van genoemd Kon. Besluit:

Uit overwegingen van religieuzen aard is de uitzondering in Art. 7, tweede lid gemaakt.

Om echter *zooveel mogelijk* mishandeling van het slachtdier te voorkomen, zijn deze voorschriften gegeven.

Ik laat de woorden „zooveel mogelijk" cursief drukken, om de aandacht er op te vestigen, dat de samenstellers van de Vleeschkeuringswet, toch óók de Ritueele slachting *Dierenmishandeling* achtten, want om die mishandeling *zooveel mogelijk* te voorkomen, zijn die *voorschriften van bedwelming* gegeven.

De *humaniteit* eischt verplichte bedwelming van slachtdieren vóór het dooden.

Maar die Wet is al bijna 20 jaar oud en voorzien van meer fouten.

De Heeren die de Vleeschkeuringswet samenstelden, hebben fouten gemaakt, doch die fouten zijn in orde te brengen, dus te herstellen.

Als men dan toch aan het repareeren gaat, moe-

ten alle fouten en defecten onder handen worden genomen, waarbij het Ritueel slachten niet mag worden vergeten, of oogluikend toegestaan, door maar wéér een fout te maken.

Geen enkel ontwikkeld en fatsoenlijk mensch, zal er iets tegen hebben in te brengen, als het Ritueel slachten wordt verboden.

Waarom moeten Christenen een dier, dat zij willen slachten, eerst bedwelmen, bewusteloos maken, vóór de bloedonttrekking? Terwijl de Joden, het dier dat zij willen opeten, mogen doodmartelen *gedurende* de bloedonttrekking, waarvoor zij zich beroepen op een Ritus- of Godsdienstig voorschrift, dat echter totaal NIET bestaat.

De Joden leven, wat het slachten van dieren betreft, op een oude overlevering, die geen enkel recht bezit voor den tegenwoordigen tijd, nu de schiet- of pentoestellen in gebruik zijn, om de te slachten dieren vóór de bloedonttrekking te bedwelmen.

Die oude gewoonten, oude overleveringen, oude voorschriften zijn bij de Joden zoo ingeburgerd en medegenomen, dat zij denken er niet buiten te kunnen leven.

Reeds hebben zelfs Rabbijnen erkend, dat het Ritueel slachten nergens staat voorgeschreven, zoodat zij hunne slachtwijze niet als beschreven op één of andere plaats in hun boeken kunnen aanwijzen. Maar zij houden zich graag vast aan oude gebruiken, al zijn die niet geschikt voor onzen tijd.

Hier volgt de beschrijving van het Ritueel **slachten:**

Het dooden van dieren in 't algemeen, is al even verheffend of verkwikkend om te zien, of te doen, als het dooden van menschen dat kan zijn. Het slachten van dieren volgens ritueele voorschriften, zooals men dat noemt, is echter wel het afschuwelijkste.

Meermalen heb ik zulk slachten bijgewoond, en altijd kwam ik tot dezelfde conclusie: Zulke slachtingen behooren niet meer in dezen tijd! Dat is een dier op de afschuwelijkste wijze doodmartelen!

Ik wil een korte beschrijving er van geven, getiouw naar de werkelijkheid:

Het te slachten dier wordt aan de vier pooten van kettingen voorzien. Een der kettingen loopt door de ringen van de drie andere en wordt vastgemaakt aan een takel. Door middel van deze takel worden de pooten van het dier bijeen getrokken, het lichaam verliest zijn steunpunten en met een plof valt het op den grond. Het hoofd slaat soms zoo geweldig op den grond, dat de onder liggende hoorn afbreekt en door de slachtplaats vliegt.

Nu wordt het hoofd achterover getrokken, zoodat de hals gespannen staat, waarna de snijder de vreeselijke snede in den hals toebrengt.

Nu begint voor het dier de verschrikkelijkste marteling die men zich denken kan. Met reuzenkracht slaat het met de pooten in de kettingen. De kop wordt hoog opgeheven en slaat met centenaarszwaarte op den grond in den bloedplas, die

telkens weer bijeenloopt, volgespoten uit de slagaderen.

De stroom bloed, die uit de afgrijselijke wonde spuit, doet me 't hart in de keel kloppen en ik gevoel een soort schaamte, als ik bemerk, dat het gemartelde dier mij aankijkt......

Reeds zeven minuten stroomt het levensvocht weg naar een put in den grond......! Nu al acht minuten! Ik waag het nog eens het dier in de oogen te zien.

Weer gaat het hoofd op en slaat neer in het bloed. Door dat slaan is een hoorn tot tegen het hoofd, misschien wel er in gedrongen, door de bloedmassa kan ik het niet goed zien......

Negen minuten duurt nu al de worsteling tegen den dood! De ademhaling, die plaats vindt door den afgesneden strot, is verschrikkelijk om aan te hooren. De inhoud van de maag wordt gedeeltelijk naar buiten geperst en vult de luchtpijp. De flanken worden tot ballons opgeblazen en met kracht vliegt de lucht weer door den bloedkuil, waar de verwoesting is aangericht.

De benauwdheden, de smarten, de martelingen bij het Ritueel slachten zijn onbeschrijfelijk!

Eerst na dertien minuten kon ik voor me zelf zeggen: Het dier is dood! Gelukkig uit zijn lijden!

Ik gevoelde een zekere genoegdoening, toen ik tot de overtuiging kwam dat het dier werkelijk dood was, een opluchting voor mij!

Toch keken die gebroken oogen mij verwijtend aan. Toch wilden die oogen wat tegen mij zeggen, of misschien iets vragen?!

Te zeggen konden zij niet anders hebben, dan een verwijt. Een verwijt aan mij, dat ik even wegliep, om geen getuige te zijn van het lijden, van den laatsten strijd in dit leven, — en welk een ongelijken strijd — tegen wreedheid en mishandeling!

Een verwijt aan mij, en in mij tegen allen, die, trots de nieuwste uitvindingen om een dier op de snelste wijze te dooden, de Ritueele slachtwijze laten voortduren!

Wat die oogen, die door marteling gebluschte oogen, mij misschien vroegen?

Of ik ook eens een episteltje wilde schrijven over het moorddadige, het afschuwelijke van de Ritueele slachtwijze?

Die doode koeienoogen vroegen mij, de Ritueele slachtwijze nogmaals te bespreken, het menschdom er op te wijzen, dat deze wijze van slachten den hemel niet welgevallig kan zijn, maar ten hemel schreiend is, om wraak roept!

Geen geloof, geen ritus kàn noch màg voorschrijven dat men een dier moet doodmartelen, als men het vleesch van dat dier wil eten!

Deze doodgemartelde oogen vroegen mij: Is dàt geloof? Is dàt nu ritus? Is dàt menschelijk en geoorloofd??!!

Neen! Neen! Duizendmaal NEEN!!! Dat behoort thuis...... neen behoort nergens thuis! Misschien behoorde het thuis in de tijden van Mozes! In den tegenwoordigen tijd zeker niet, zoomin als we nu een dier gaan offeren, door het cadaver te verbranden in het openbaar!

Het kàn niet zijn dat zulk slachten een godgevallig werk is! Zulk slachten is afschuwelijker dan een moord!

Ritueel slachten is een dier DOODMARTELEN!

„Mijnheer, veeg het bloed van uw jas en uw broek," zei een slager en gaf mij een doek.

Hij haalde mij met dit gezegde weer in de werkelijkheid, in de ellende van het tegenwoordige, want mijne gedachten waren met het leven van de koe mee, naar andere oorden, waar geen

NOODELOOZE MARTELINGEN

aan mensch noch dier worden goedgepraat met een smoesje over ritus, waarin met geen woord over deze meer dan schandelijke slachtwijze wordt gesproken.

* * *

Zelfs onder de Israëlieten worden tegenstanders van het Ritueele slachten gevonden.

Wat een Dr. Rabbijn er over schreef laten we hier volgen, al zijn niet alle Rabbijnen het hiermede éëns. Zij kunnen zelf echter *niets* aanwijzen, dat wel het martelen van dieren toestaat!

JOODSCH RITUEEL SLACHTEN GEEN RELIGIEUS VOORSCHRIFT.

De rabbijn Dr. L. Stein te Frankfort a.M. verklaart in „Türner" van November 1913, over bovengenoemd onderwerp:

„Het voorschrift dat een dier, waarvan het vleesch bestemd is om gegeten te worden, volgens

een bepaalden ritus geslacht moet worden, vindt zijn grond niet in de voorschriften van den Bijbel.

Er is in de geheele Mozaïsche wetgeving geen spoor van te ontdekken, dat het slachten van een dier, dat bestemd is om gegeten te worden, moet geschieden door een volgens talrijke, strenge voorschriften te maken snede in den hals (Schechita) of dat men het vleesch van een dier, waarvan bij het slachten deze voorschriften geheel of gedeeltelijk veronachtzaamd werden, niet zou mogen gebruiken.

De offerdieren werden daarentegen wèl door Schechita gedood, teneinde het bloed te kunnen opvangen, waarmede het altaar besprenkeld moest worden. Dit woord wordt dan ook uitdrukkelijk vermeld op de bedoelde plaatsen van de Heilige Schrift. Deze beweegreden vervalt voor het dagelijksch leven; hier geeft de Mozaïsche wetgeving dus volle vrijheid, wat aangaat, de wijze waarop de dieren geslacht moeten worden en daarom wordt — een omstandigheid die hier van zooveel beteekenis is — daar, waar van het gewone slachten gewag gemaakt wordt, niet de uitdrukking „Schachat" gebruikt, zooals bij het offeren, maar „Sabach", wat slachten in algemeenen zin beteekent, zonder nadere aanduiding van de wijze waarop dit behoort te geschieden.

Den Talmud valt het daarom ook moeilijk het voorschrift van het Ritueele slachten, zelfs heel in 't algemeen, door de één of andere plaats uit de Schrift, al was het maar terloops, te bewijzen......

Moge dan ook het Ritueele slachten berusten op

een eeuwenoud gebruik, in de Mozaïsche wetgeving wordt het niet voorgeschreven en bestaat er geen religieuze grond, waarom aan een Israëliet het eten van het vleesch van een dier, dat op een andere wijze gedood werd, verboden zou zijn.

Het Ritueele slachten is een van die instellingen, die het Joodsche leven zeer drukken, die de Israëlieten uitsluiten van gezellig verkeer met niet-Joden, en daarom was het in vroeger tijden te doen, vooral wat de wetten het eten betreffende aangaat. Dit wordt in den Talmud duidelijk uitgesproken."

* * *

Een ieder zal zich best kunnen voorstellen, dat de voorstanders van het Ritueele slachten, in hun gemoed volkomen zijn tegen hetgeen Dr. Stein schreef en volhoudt. Maar verbeteren, in de richting van Ritueel slachten, dus tegen Dr. Stein deed er geen en kón er geen.

Ik zelf heb er Rabbijnen mondeling naar gevraagd, doch geen dezer Geleerde Heeren wist goede, begrijpelijke aanwijzingen te geven. Alleen werd getracht door woord-draaierij het Ritueel slachten goed te praten, in te lasschen als een godsvoorschrift!

Bij de bespreking van het Ritueele slachten, dus Dierenmishandeling, wil ik Godsdienst er buiten laten, want daar is het mij niet om te doen, ook niet om Jodenhaat te kweeken.

Alleen wil ik er dit van zeggen: Als het Ritueel slachten iets met den Godsdienst te maken heeft, of **met Godsvoorschriften, waarom hebben dan de**

Christenen daar niets mee te maken?

De Joden mogen alleen het voorste gedeelte van een Ritueel geslacht dier opeten, het achterste gedeelte wordt overgedaan aan de slagers die aan Christenen verkoopen. Waarom mogen dan Christenen dat gedeelte wèl opeten? Rare Godsvoorschriften!

Joden mogen geen varkensvleesch of spek eten! De grootste varkenshandelaars, baconhandelaars en eigenaars van exportslachterijen, vanwaar de bacon komt, waarvoor duizenden varkens worden verhandeld en daar vermoord, het zijn Joden!

Dus zij mogen wel *bevorderen* dat de *Godsvoorschriften*, die voor hen zijn beschreven, *door andersdenkenden* worden *overtreden!!!*

Het is niet noodig er verder op in te gaan, want als de Joden het Ritueel slachten in zooverre wijzigen, dat zij een te slachten dier óók eerst bedwelmen voor de halssnede wordt toegebracht, dan kan het ons niets schelen wat zij wèl of niet mogen opeten, dat moeten ze zelf maar weten, en er al of niet aan gehoorzamen!

Hoewel er nog heel veel tegen het Ritueele slachten is te zeggen, wil ik thans eindigen, omdat ik weet dat een te lang gemaakt stuk meer kans heeft in de prullemand terecht te komen, dan een kort.

Ik hoop dat mijn geschrijf veel gelezen zal worden en doorgegeven aan anderen, die het niet ontvangen hebben, dat zij het ook lezen en dat allen tot de overtuiging komen dat Ritueel slachten behoort onder Dierenmishandeling, VERBODEN en dus STRAFBAAR gesteld moet worden.

Ik weet vooruit al, dat er veel geschrijf zal losbreken, vóór en tegen mijn artikeltje. Dat laat mij koud en ik zal ook niet zoo maar direct antwoorden. Misschien later nog wel eens, als men zoo beleefd en fatsoenlijk is, mij het geschrijf toe te zenden, want geschrijf en praten achter mijn rug breekt mij niet af en de te slachten dieren winnen er niets bij.

De Bladen geef ik vergunning mijn stukje over te nemen, indien men mij ook een expl. van het blad wil zenden.

Mijn brochure wordt een ieder op aanvrage, gratis toegezonden.

* * *

Ik eindig met beleefd verzoek aan Hunne Excellenties de Ministers, Leden van de Staten-Generaal en verdere Waardigheidsbekleeders, de Vleeschkeuringswet te doen herzien en het Ritueel slachten te verbieden, dus slachting alleen toe te staan na voorafgaande BEDWELMING van het te slachten dier.

Daarvoor behoeven geen Geleerden, Godsdienstigen of Rassen te worden gehoord. Dierenmishandeling is geen HUMANITEIT, het is uit den Booze, daardoor strafbaar. Alle Nederlanders staan onder dezelfde Wetten, dus moeten gelijk staan in de toepassing dier Wetten, wat ten goede zal komen aan de slachtoffers van de overtreders der Wet, in dit geval de SLACHTDIEREN!!

W. H. BOOMGAARD.

Kerkstraat 42, Velp (Geld.).

Ook in andere landen is het

RITUEEL SLACHTEN

van dieren thans verboden.

Nederland behoort dat spoor te volgen!

Ritueel slachten is een schandelijk martelen tot den dood!